

ШУМЕНСКА ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТЪТА МУ

Редаторъ-стопанинъ: Д. РАДЕВЪ

Урежда комитетът

Излиза всѣки прѣсѣтътъ сръбда и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

235

брой

Гераизъмъ

или подвигъ

„Нѣма власт надъ оная глава, която е решила да се отдѣли отъ плещитѣ си въ името на свободата и за благо на цѣлото човѣчество“.

ХР. БОТЕВЪ

Борбата за националната ни свобода, революционния подвигъ на маситѣ и нашия народъ завършиха съ епически борби на Шипка. А малко преди това, само две години по-рано, въ робска страна, на Врачанския балканъ сложи размирна глава, пѣвеца на бунтовната пѣсенъ, пронизанъ отъ крушума, сръщу когото Ботевъ тръгна на борба, начело като воевода на 200 отборъ млади и смѣли юнаци, които решиха до единъ да умратъ за свободата народна.

Ботевъ осъществи своя мечта. Молбата му къмъ неговия богъ биде чула. „Не оставяй да изтине, буйно сръдце на чужбина“ или

„Подкрепи и менъ ржката, та кога възстане робътъ, въ редоветѣ на борбата да си наиде и азъ гробътъ!“

Едното и другото Ботево желание се сбъдва. Робътъ, макаръ да не бѣ възстаналъ вредъ изъ цѣлата робска страна, година следъ това се надигна като мощна вълна и

обяви националната революция. Ботевъ не бѣше живъ. Намѣри смъртта си пакъ въ редоветѣ на борбата но само съ неговитѣ 200 четника които цѣлѣнаха родната земя и една само малка частъ отъ тѣхъ можа да се спаси отъ смъртта.

Тая чета премина на 18 май 1876 г. Дунава и отзова се на родния бръгъ кждето намѣсто да ги посръщнатъ четници възстаници, ги посръща редовенъ турски аскеръ. Започватъ се престрелки, гонения и б.й. Четниците излизатъ изъ засадитѣ и хващатъ балкана, следъ нѣколко дневно лутание и престрелки съ турския редовенъ аскеръ стигатъ на „Вола“ мѣстността „Околчица“, кждето фаталния куршумъ пронизва черепа на воеводата, на гражданина, на поета и революционера Ботевъ. . .

Лобното мѣсто погребва само коститѣ на Ботевъ. Фаталния куршумъ уби тѣлото на героя, а неговия духъ, духа на поета — бунтовникъ и човѣка — революционеръ нито се погребва, нито згрови. Ботевъ не умрѣ. Той остана да живѣе. Величествената му фигура и гениаленъ умъ останаха да живѣятъ сръдъ нашата младежъ, която най-лесно разбира, оцени и обикна вожда на българската революционна мисль преди освобождението ни отъ политическото робство, Ботевъ остави незаличими спомени на подвига равенъ на подвига на Прометей, открадналъ огъна за благо на човѣчеството.

Христо Ботевъ, сина на васкалъ Ботя се бори и умрѣ за свободата на поробенния си народъ. Неговия героизъмъ е недостигаемъ, но съ него се редятъ имената и не по-малкиятъ подвизи на диакона Левски, на Караджата, Бенковски, Каблешкова, Волова на Ан. Кънчева и асички жертвали себе си за свободата на поробенния народъ и въ робство тънещата земя.

Българскиятъ народъ, българската младежъ разбира най-добре: подвига, героизма и саможертвата на героитѣ-мъченици отъ нацисналь-освободителната епоха и ги обикна. Образъ на всѣки единъ отъ тѣхъ ясно изпква въ съзнанието на тая патриотична младежъ, за която патриотизма не е патентъ или монополъ. Родната земя съ повече просторъ и слънце е сжжа за тая младежъ, както и за героитѣ на нейната свобода. . .

А на лобното мѣсто на Ботевъ, днесъ, ние отново ще видимъ да изминава дълга върволича отъ хора дошли да се поклонятъ предъ духа на великана Ботевъ.

Днесъ, тамъ ще се изкажатъ похвали за дѣлото му — саможертва. Ще се държатъ пламени патриотични речи, но нѣма да се каже голата истина за неговата смъртъ и се признаятъ заслугитѣ му, защото малцина сж които ги знаятъ, и ги държатъ скрити за да ги отнесатъ съ себе си, станали ненуждни никому, тъй както ги отнесоха много преди тѣхъ.

Ботевата личностъ е легнала въ историята вече спокойно и не се нуждае отъ възхвала. Тя е толкова величава, че сж излишни всички загадочности и мистичности около нея чрезъ което намѣсто да просвѣтлява се — затъмнява.

Фигурата на Ботевъ е мощна, силна както и неговото творчество. Автора на „Борба“, на „Гергйовденъ“, „Елегия“, „Дѣлба“ и др. не желае никаква възхвала, а само едно: виждане отъ всѣкиго какво представлява самъ той. А той е гигантъ, той е Прометей, той е вихрь и слънце. . .

Блевъ е и си остава такъвъ. Нѣма друга по величествена фигура, която би се опитала да го засѣнчи. Въ нашата освободителна история, той ще си остане единствения и нѣмащъ равенъ на себе си поетъ и революционеръ, гражданинъ и борецъ, който за свободата даде любовта и

Известявамъ на почитаемитѣ си клиенти,

че премѣстихъ книжарницата си и представителството на радиоапаратитѣ

— „ТУЛАНЪ“ —

на главната ул. „СЛАВЯНСКА“ срещу

военното кино.

Магазинътъ ми разполага винаги

съ най-доброкачествени стоки, както и голѣмъ изборъ радиоапарати за токъ и съ батерии за селата.

Съ почитание: Дайчо К. Дайчевъ

Шуменъ — телефонъ № 15.

Д-ръ Константинъ Пачовъ

не ще приема на именния си день

Д-ръ Злати Дочевъ

Специалистъ по детски болести
се завърна и приема болни

1—5

Ново! Ново! за посетителитѣ на Преславъ

Въ града се откри новъ

Хотелъ „ЦЕНТРАЛЪ“

въ новата постройка до Народната банка.

Хотела е обзаведенъ съ съвършенно нови легла и бельо

Има водна и електрическа инсталации.

цени народни!

Въ техническата работилница на Владимиръ Добревъ

— ШУМЕНЪ —

ПОПРАВКИ НА ВСѢКАКВИ

МАШИНИ ЧАСТИ

живота си. Такъвъ героиченъ подвигъ виждаме само въ унгарския Ботевъ — Петьофи и — мистичния Прометей.

Историята ще го сжди, ако той е сгрѣшилъ и се е дигналъ на бунтъ и протестъ. И го осжди. Отреди му челно мѣсто. Постави го на висотатъ, която само боговетѣ на Олимпъ въ

древна Елада сж могли да иматъ.

Нашиятъ народъ и цѣлото славянско племе е признателно къмъ Ботевъ съ героизма до „Вола“ и подвига на „вола“. „Този, който падне бой за свобода

Той не умира“. . .

Йрданъ Милчевъ

К. Чилингировъ

Детето на полка

(изъ книгата „На война съ шумени“) (Продължение отъ брой 231)

да бжда въ кжши при любимата си пушка, а следъ това съ нея въ казармата при войниците. Горѣхъ отъ желание да имъ се представи и да имъ докажа, че и азъ мога да бжда, па и вече съмъ войникъ като тѣхъ, че имамъ пушка, макаръ и не като тѣхната.

Но, за да бждѣхъ войникъ, или, най-малкото, да приличамъ на такъвъ, трѣбваше да направя и известни преобразования въ облѣклото си. Това не можехъ да сторя така леко. Азъ негодувахъ, — негодувахъ тъй, както може да негодува детската душа на

единъ хлапакъ.

Пушка имамъ, обаче, нѣмамъ войнишка шапка, рубашка, шинелъ, ботуши, нито пъкъ раница, — работи, необходими за единъ войникъ. А трѣбва да ги имамъ. . .

Какво мислите, че направихъ? Спомнихъ си за моята матроска шапка съ две панделки на нея, която сестра ми, преди да се ожени, като учителка въ градъ Айтосъ ми я донесе подарѣкъ за Великденъ. Тя е здрава и запазена макаръ да е вече малка. Донесе ми я, когато бѣхъ въ първо отделение. Но, нищо отъ това!

Бѣхъ радостенъ, че вече имамъ шапка безъ козирка и безъ чехло. За шинелъ не мислѣхъ, тъй като старото ми зимно палто, скѣгано по войнишки, можа да послужи; не мислѣхъ и за раница. Такава намѣрихъ на тавана. Нѣкогата е служила на баща ми, когато е ходилъ на ловъ и то само единъ път, като вмѣсто дива патица, е донесълъ селски гжски; колкото за ботуши, цѣхъ да мина временно и безъ тѣхъ, тъй като боситѣ ми крака можеха да даватъ по-добъръ тактъ при „рѣдки ходъ“ и отъ добре подкованитѣ ботуши на войника. Ала, нѣмахъ рубашка! Напомощ ми дойде детската изобретателност. За рубашка ми послужи една горня цѣтна риза на брата ми. Нейната предница

бѣ посжжа отъ задницата. Взехъ и неговия коланъ.

Така стѣкменъ, азъ съмъ вече въ казармата при любимитѣ си войници.

Следъ свършване на обучението, ключарътъ на ротата ме снабди съ една козирка и бѣлъ чохълъ, които постави веднага на шапката ми. Въ следствие се снабдихъ и съ рубашка чрезъ продажба на вѣчното старо жѣлѣзо, което намѣрихъ на тавана надъ кжщата ни, така сжщо и съ поясни паласки и коланъ, дѣдени по заповѣдъ отъ ключаря на ротата. Облеченъ така, но безъ ботуши, взимахъ участие въ всички учения, които първа рота произвеждаше като лѣво-фланговъ войникъ на сжщата. Преминахъ дружинни и полкови учения, безъ да бжда

гоненъ или прѣследванъ отъ дружинния или полковия командиръ. Въ махъ участие въ парадитѣ на полка, следъ като бѣхъ снабденъ съ ботуши.

Отсѣгствието, обаче, отъ кжши създаваше голѣмо безпѣкство не само на майка ми, но и на брата ми, които често пжти правѣха опити да ме възпратъ, да не посещавамъ казармата. На това тѣ настояха най-вече тогава, когато се завърнахъ една вечеръ отъ учение съ побити крака и съ нараненъ отъ камѣнитѣ грѣбъ, които бѣхъ поставилъ въ раницата си, за да бжде издута тъй, както е издута раницата на войника, безъ да съобразя, че войникътъ поставя дрехи, а не тежестъ и то — камѣчи. Но (Следва)

Търговище отдава почитъ къмъ падналитъ въ войнитъ

На 4 юний ще се освети голѣмъ паметникъ изработенъ отъ скулптора Люб Далчевъ.

Въ града ни на 4 юний ще се освети отъ Митрополитъ Йосифъ масивния паметникъ, изграденъ отъ мѣстното зап. подоф. д-во „Съгласие“ въ паметъ на падналитъ въ войнитъ.

Образуванъ е голѣмъ общо граждански комитетъ и сж съставени нѣколко комисии, които да подготвятъ и организиратъ това голѣмо тържество за нашия край. Въ комитета влизатъ: Шум. обл. директоръ г. Н. Шумеловъ, председател и членове: Митрополитъ Йосифъ нар. пр. г. К. Величковъ, Н-ка на търговищенския гарнизонъ г. подполк. Вл. Чукурски, окол. управ. г. Н. Сулановъ, кмета г. Р. Дюлгеровъ, председателя на под. д-во г. Н. Салунджиевъ главенъ виновникъ за постройката на паметника, представители на разни организации и пр.

Паметникътъ, който е работенъ на скулптора Люб. Далчевъ представлява двама огромни воини, високи около три метра, въ време на атака. Постаментъ върху масивенъ камененъ блокъ. Огсрани сж изработени два барелефа на боя при Сатънъ-къой и Одринъ. На задната страна е поставенъ барелефа на нашия герой съгражданинъ Никола Симовъ Курото, легендарния герой на Ботевата чета, убитъ на 31 май 1876 г. на Милинъ камъкъ.

Поканени сж да присъстватъ на тържествата Н. В. Царя правителството, Бюрото на камиарата, военния министъръ г. генер. Даскаловъ, н-кътъ на Варненския гарнизонъ г. ген. Поповъ, начал. на Шум. гарнизонъ г. полковникъ Айрянковъ Митр. Йосифъ който ще освети паметника, председ. на запасния подоф. съюзъ г. Йосифъ Рабевъ, много официални лица и граждани.

Освенъ мѣстната артилерийска часть, вѣроятно ще участватъ кавалерийски и пехотни части.

По Б. Д. Ж. е разрешено 50 на сто намаление. Очакватъ се много гости.

Пет. Стжповъ

Дружеството за борба съ туберкулозата е единствената организация въ България, която води борба съ това страшно социално зло. Подкрепете усилията му, като станете неговъ членъ!

Р. Горчевъ

Предпоставка за Ромъно-Българско сближение (сказка изнесена отъ д-ръ И. Пенковъ)

Къмъ края на миналата година по покана на дружеството на столичнитъ журналисти, предъ членоветъ на последното и специално поканени лица, видниятъ добруджански дѣятел и голѣмъ общес. веникъ Д-ръ Ив. Пенковъ, държа въ дома на изкуствата и печата една беседа на интересната и съвременна тема „Предпоставки за ромъно-българско сближение“.

Съ присъщото му проникновение и строго научно въдълбочаване, д-ръ Пенковъ, направи една историческа екскурзия въ миналото, предшествуващо освобождението ни и изнесе факти и затрогващо внимание отъ страна на тогавашнитъ румънски управници и интелегенция къмъ нашитъ емигранти и възрожденци и явно указваната имъ подкрепа въ тѣхнитъ и на българския народъ усилия за политическа свобода и държавна независимост. Сжщия преведе много случаи на взаимни приноси, които сж сждействували за културния и политически животъ на двата народа, проследи участието на Румъния въ войната за нашето освобождение и за Румънската независимост и справедливото възмущение на Румънския народъ и на духовния му елитъ отъ решението на берлинския конгресъ, съ което въ замѣна на отнетата Бесарабия и се даде земя на дѣсния брѣгъ на Дунава—северна Добруджа, която исторически, етнографски, географски и демографски всѣкога презъ вековетъ е била нераздѣлна часть отъ българския патримониумъ.

Д-ръ Ив. Пенковъ цитира парламентарни речи на ръководни фактори въ Румъния (министри, депутати и сенатори), прочете пасажъ отъ вестници и списания, които въ унисонъ тогава—1878 година, сж биели тревога и сж протестирали, за гдето имъ се дава северна Добруджа, чужда тѣмъ и съ чуждо население земя; за гдето съ това съзнателно се открива една рана въ отношенията между дветъ държави, за гдето се хвърля ябълката на раздора между двата народа, предопредѣлени отъ съдбата да бждатъ вечно

съседи и въ миренъ трудъ творятъ своето благоденствие и напредък—да внасятъ своята данъ въ общата съкровищница на свѣтовната цивилизация.

Следъ това сказчикътъ проследи и политическитъ събития и държавния животъ на двата народа отъ 1912 г. насетне, като разгледа изкуствено създаденитъ положения, несправедливата анексия на южна Добруджа къмъ Румъния, възможноститъ за подобрене и нормализиране на тия положения—въобще изброи грамаднитъ изгоди за дветъ държави и народитъ имъ, ако съ цената на малко жертви и благородни усилия се възстанови онова състояние на нѣщата отъ преди злополучнитъ войни които разстроиха сърдечнитъ и приятелски отношения между България и Румъния.

Беседата на Д-ръ Ив. Пенковъ бѣше единъ сериозенъ наученъ трудъ и цененъ приносъ въ защита на справедливото добруджанско дѣло.

Просвѣтно благотворителното дружество „Добруджа“—София, съ съгласието на г-нъ Пенковъ, издаде тази беседа въ брошура.

Тази брошура заслужава да бжде настолна книга на всѣки бежаецъ—добруджанецъ, както и на всѣки българинъ, защото въ нея се разглежда доста изчерпателно, единъ отъ важнитъ наши национални проблеми, които вълнуватъ душитъ и сърдцата на всички българи, гдето и да се намиратъ тѣ и защото тя е една блестяща защита на справедливото добруджанско дѣло за което се говори днесъ въ цѣла Европа и цѣлия свѣтъ.

Тази брошура всѣки може да си набави срещу 10 лева, отъ канцеларията на д-во „Добруджа“, срещу тютюневата фабрика—Шуменъ.

Туберкулозата навреме открита е излѣчима и околнитъ се предпазватъ отъ заразяване.

Дървенъ

строителенъ и БЪЧВАРСКИ материали добре сортиранъ ПРОДАВА Кредитна кооперация „ДЕБЕЛЕЦЪ“ въ с. Ришъ Преславско.

За подробности до самата Кооперация

Хроника.

На 30 май бѣше сложено за разглеждане предъ Шуменския областенъ сждъ дѣлото, образувано противъ Шуменскитъ адвокати: Стефанъ Пеневъ, Петъръ Панайотовъ, Крумъ Славовъ, Радко Рашковъ, Иванъ Василевъ и Ан. Капитановъ както и техника Пеню Писковъ по закона за разтурване на обществено-политическитъ организации. Защитници на подсждимитъ бѣха: Григоръ Василевъ отъ София, Маринъ Тюнджиевъ, Асенъ Георгиевъ, Ал. Василевъ, Крумъ Арнаудовъ и Илия Батановъ отъ Шуменъ.

Прокурора, въ своята обвинителна речъ настоява за осжждане на подсждимитъ.

Следъ блестящитъ речи на защитницитъ на подсждимитъ, въ 7 часа сжда излезе и произнесе оправдателна присжда.

Въ допълнение на наредба № 15457 отъ 14 ноември 1938 г. и обнародвана въ Д. В. брой 261 отъ 23. XI. 1938 г. за правилното опредѣляне, събиране и внасяне на приходитъ по чл. 34 т. „В“ ал. VI отъ закона за обществено подпомагане и на основание чл. 49 отъ сжщия законъ: еднодневния доходъ на всички дружества, съюзи, предприятия и др. юридически лица ще се внася отъ управителнитъ имъ съвети въ 10 дневенъ срокъ отъ приемане на балансъ отъ годишнитъ имъ събрания, които се свикватъ най-късно до 1 юний.

Когато годишното събрание е свикано между 20 и 31 май, внасянето на еднодневния доходъ трѣбва да стане до 1 юний

На 26 т. м. въ с. Дивдѣдово, военния камионъ отъ 3-й Инженеренъ полкъ—Шуменъ шафиранъ отъ редника Никола Ил. Чоликовъ се е сблъскалъ съ колата на Атанасъ Дяковъ отъ сжщото село, който е тежко контузенъ и отнесенъ веднага въ Шумен. Държавна болница.

Томболатъ на финансовитъ служители тегленъ

Сдружението на финансовитъ служители въ Б-Шуменски клонъ, съобщава, че на 28 май 1939 г. сж върши тегленето на разиграваната отъ сжщото сдруж. томбола и се изтеглиха следнитъ печиливши номера:

№ 1248 печели една луксозна кушетка и № 5657 ли една масивна луксозна маса съ три стола.

Съгласно чл. чл. 9 и 10 отъ правилника за томбола Д. В. брой 278/936 г. печалбитъ следва да се потърсятъ срокъ отъ единъ месецъ отъ тегленето на томболатъ, до 28 юний н. г.

На 4 й юний стига въ града ни новина общото търговско ние съюзниятъ по г. ДИМИТЪРЪ ВЪЕдно съ съюзния с Д-ръ Шипковски и организаторъ г. М. ще говори на тема: Ролята и значение на търговското съсловие неговата професионализация.

Екскурзиянти и други сж старинитъ при Мадар, т. год., надъ 800 м. Лозята въ Ш. околнитъ села сж въ състояние.

Плодородието вно пази, ще бжде неинъ Агрономътъ—специално лозарството обикала при опасностъ отъ ще разгласи чрезъ обща гласетай.

За секретаръ дия изпълнителъ—Ш. назначенъ нашия с. нинъ Руси Рѣйчевъ, подсекретаръ при прок. паркетъ и такъвъ при Сжда.

На 29 т. м. въ с. Бродъ—Шуменско часа сутринтъ Петко Кръстевъ 18 год. отъ село слуга при Атанасовъ съ новъ каруца е прегазилъ Насуфова Селимова с. Царевъ-Бродъ—2 л. Опасностъ за животъ понеже е прегазена главата.

СОФИЯ—ДВОРЕЦЪ Н. Ц. ВИСОЧЕСТВО КНЯЗЪ Огъ мое име и отъ на населението въ Шу область поднасямъ на Височество по случай Ви день сърдечни приветъ и пожелания за сжбднини.

Обл. Директоръ: ШУМЕЛОВЪ

Областенъ Директоръ: Вамъ и на население областъта Ви сърдеченъ годаря за любезнитъ на именния ми день.

При Ганчо Дянковъ & Синовъ

Пристигнаха нови

Чисто вълнени платове за мъжки костюми — 250 лв метъръ
Чисто вълнени платове за дамски костюми отъ 160—220 лв. метъръ
Голѣмъ изборъ отъ кожени мъжки обувки
Мъжки ризи отъ финни английски пуплини
Дамски чадърчета и обувки
КуФари — виенски моделъ
Жарсени мъжки ризи и дамски блузи

На най-низки и последни ценъ